

СѢДБА

ПРИЯТЕЛСТВО

Нощта гори срѣдъ хиляди съзвездия
нощта е пълна съ миръ и тишина
и азъ вървя бездоменъ и невеселъ
залиubenъ въ малката, разголена луна.

Предъ менъ свѣтлъятъ луннитъ пътеки
сърдцето ми като звезда гори
и небесата тъженъ благословъ изпращатъ
надъ тезъ печално сведени гори.

О, колко искамъ въ тая нощъ беввѣрна
да срещна нѣкой старъ, добъръ приятель
и двамата прегърнати отъ радостъ
да пѣеме забравили теглото!

Да пѣеме: добри, вѣвлубени и бодри --
далечъ отъ всѣка страшна неприязнь.
А вѣтърътъ въ коситъ ни да сѣска
и да ни спомня вѣчната ни казнь.